

година се събират такси от позволителни за свирене. На Джумаа панаири в Ески Джумая (дн. гр.Търговище – б. а.), през цялото време докато трае, от сутрин до късна вечер, свирят зурли и бият тъпани. Котленските, жеравненските и цигани от други котленски села са сред редовните купувачи на музикални инструменти от панаира (Иванова 2004: 425-429; Пейчева 1999: 30-31, 41, 43).

Панаир в Казанлък, 1925 г.

Обикаляйки села и градове, циганите много добре се осведомяват в кой сезон са панаирите и селските сборове, в кой ден от седмицата – местните пазари. Посещавайки ги, влизат в преки контакти и взаимоотношения с околните. Те общуват с тях, предлагайки и продавайки своите стоки и услуги. В повечето случаи пристигат като продавачи, понякога като клиенти. Циганите ковачи, копанари, кошничари, хасърджии, метличари, въжари, гребенари и т.н. предлагат занаятчийските си произведения. През 1895 г. за ежегодния есенен панаир (Сър пазар) в Стара Загора, който трае три дни, Градският съвет определя отделна такса “сергия” за гаванкаджии и коритарии. През 20-те-40-те год. на XX век на Казанлъшкия панаир “... пристигат пъстри групи от селяни, натрупат се учащи, празноските, цигани и циганки. Когато тесният отвор между двата реда бараки се задръсти с народ, панаирът вече е открит.

- Левче-марка!... Левче-марка – дере се избръснат циганин. Колелото пред него се върти и тънкият косъм колебливо сочи дългия като волски език локум. И когато малкият хлапак плесне с ръце от възторг и поеме случайно падналия му се, увит в тънка книга къс и хукне из тълпата, с видимо неудоволствие и с още по-висок глас циганинът се